

18. december

Henne i skolen herskede der fred og fordragelighed,

Lærer Clausen

Mie var blevet hørt i en julesalme: ”Glade jul, dejlige jul” og hun kunne den udenad.

”Der kan I se”, sagde læreren, ”så svært er det altså heller ikke at lære en salme udenad, Mie kunne alle vers”.

Så blev Mie sur, for hun kunne ikke lide, at læreren sagde sådan.

Det bankede på døren og lærerens kone og præstens kone kom ind med hver en skål dampende æbleskiver og en stor kande med

mælk.

Bagefter kom præsten med en kurv med service. Det var guf! Præsten tog ordet og sagde:

”Ja, nu er det jo snart jul, og jeg vil gerne indbyde jer alle sammen til julefest 3. juledag den 27. december kl. 14.00 i ”Anna Skovs sal” (forsamlingshus).

”Gå hjem og spørg jeres mødre, om nogle af dem vil hjælpe den eftermiddag med at

bage æbleskiver og lave kaffe”.

Præsten fortsatte: ”Så har jeg hørt, at der er en herinde, som kan synge ”En rose så jeg skyde” noget så smukt, og derfor vil jeg spørge om vedkommende vil synge den sang i kirken til Juleaftensgudstjenesten kl. 15.00?”

Mie kiggede sig nysgerrigt omkring:

”Hvem mon den stakkel var, som skulle stå og synge helt alene i Askø Kirke juleaften?”

”Ja, det er jo dig, der tænkes på Mie”, sagde skolelæreren.

Mie blev pæonrød i hovedet og sad og kiggede ned i bordet, det havde hun ikke lige regnet med.

”Vil du det Mie?”, spurgte præsten. ”Nej tak”, svarede Mie.

Hun rejste sig op, da hun svarede præsten.

”Ja, ja, tænk nu over det”, glattede præsten ud, ”så kan jeg få besked en af dage”.

Mie tænkte ved sig selv, at der ikke var noget at tænke over, nej og atter nej, ikke om hun ville.

”Jeg siger slet ikke noget til far og mor”, tænkte hun, ”for de vil bare sige, at det skal jeg selvfølgelig gøre”.

Da Mie kom hjem fra skole og som sædvanlig sagde ”dav” til sin far, der gik og ren-sede ud ved hestene, sagde hendes far :

”Nå da Mie, du skal synge i kirken juleaften, præsten kom lige forbi, det glæder vi os til”.

”Jamen det vil jeg ikke”, svarede Mie.

Med et så Mies far alvorlig ud:

”Ved du hvad Mie, når man får sådan en opfordring, så er det jo fordi, der er nogle mennesker, som tror, at det kan du.

Så tænk nu lidt over det, og giv så præsten besked i morgen”.